



Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Oszályozás

027

Szerző:

Hely

Cím: *Zárva*

Idő

"1920"

Forrás: *A Nap*

Személy

Bsp.
(Hely)*1920 XI/26*
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Helyszám

Közn. nyomt. XX es 23 sz

ZARVA

Az iskolák után a könyvtárak kapujára is kialakította a nyomoruság, a szénhiány a szomorú táblát: Zárva! Az akadémiai könyvtár, az egyetemi könyvtár olvasóterméi bezárultak a tanulni, olvasni, művelődni vágyó pesti fiatalság előtt. A szegény diákok hajdani melegedő azilumainak vége. Nem nyitják ki a medvebórsüvegű, zsinórosbunda, kordováncsizmás portások az áldott kapukat, amelyek mögül egyképen áradt a betérők felé a tudomány és a légfűtés enyhet adó melege, elfelejtette velük pár órára az élet mostohaságát.

A világon átszáguldó rém, a háboru. nem elégedett meg a vérbekevert áldozatok millióival, de szörnyű, dermesztő kezét átnyújtotta a Hinterlandba is, s kioltá a

lelkek reménykedő mécslángját, a nagyváros esti lámpasorát s az apró szobák kályháinak parazsát.

S az apró szobák jeges hűvősége most átlopakodott az iskolákba, muzeumokba, könyvtárakba is. Didergő könyvek fölé zavartalanul száll a por, tudomány és irodalom remekeinek elnémult birodalmában egy rémületes és kegyetlen pók szövi a felejtés hálóját. A meleg, ami fogékony lelkekbe, ifju szivekbe, szerte az egész országba, a most érő jövőndöbe áradt, sugározott ki a nyitott könyvtárszobákból, elfogyott, kihűlt s lassan-lassan a fagyponthoz közeledik a kultúra hőmérőjének zsugorodó higánya.

Az iskolákban szén- és járványszünet, a könyvtárakban farkasordító hideg, a könyvesboltok kirakatában megfizethetetlen s még egvire emelkedő árak. — hol, ho-

Szerkesztés: Budapest, 1920

gyan elégítse ki szellemi éhségét, lelki szomjuságát a magyar intelligencia ifju generációja, a szegény fiatalembereknek az az elit csapata, amely a holnapi Magyarország közéletének és kulturális vezetésének várományosa? Milyen lesz ez a holnapi vezetősereg s ez a holnapi vezetés, amelynek sivár jelenét iskolák és könyvtárak kapujára akasztott riasztó tábla jelzi ezzel a felirással: Zárva?!

Hihetünk-e ilyen szomorú valóság rideg telében azoknak a nagyhangu szavalatoknak elevenségében, őszinteségében és komolyságában, amelyek a magyarság kulturális fölényét hirdetik. Jégvirágos könyvtáráblakok gyilkos gunnyal karrikirozzák az üres frázisok olosz és mérges virágait.